

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2742/2019
17.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Весна Станимировић адвокат из ... и ВВ ради исплате, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1338/19 од 19.04.2019. године, у седници већа одржаној 17.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1338/19 од 19.04.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1338/19 од 19.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог ББ за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 541/18 од 05.02.2019. године одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Усвојен је тужбени захтев, па су обавезани тужени да тужиоцу за тражени период на име трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора солидарно исплате досуђене износе са законском затезном каматом, као и износе на име обрачунате законске затезне камате те да му накнаде трошкове поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Предлог туженог ВВ за прекид поступка је одбијен.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 1338/19 од 19.04.2019. године одбио жалбе и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене

материјалног права, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања у општем интересу и интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу става 1. наведеног члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана или новог тумачења права, имајући у виду став изражен у пресудама овог суда, донетим у истоветним чињенично-правним споровима, због чега судске одлуке приложене уз ревизију не оправдавају потребу одлучивања о ревизији ни ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тача 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према ком члану ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 23.03.2018. године, а правноснажна другостепена пресуда против које је ревизија изјављена је донета 19.04.2019. године.

Како вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра по курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка је донета применом члана 163. став 2. у вези члана 153. ЗПП, према успеху у наведеном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић